

Δυναμικές κινητοποιήσεις από τους αρτοποιούς

ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ φτάνει στο σημείο να βλέπει το ψωμί, το πιο βασικό, ιερό και στοιχειώδες αγαθό στο καθημερινό τραπέζι, να μετατρέπεται σε είδος πολυτελείας, τότε το αφήγημα περί «οικονομικής σταθερότητας» όχι απλώς καταρρέει, αλλά μετατρέπεται σε μια προκλητική ειρωνεία. Το φθινόπωρο μπαίνει με τον χειρότερο δυνατό τρόπο, φέρνοντας ένα νέο ανελέητο κύμα ανατιμήσεων που σαρώνει τους οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Και την ώρα που η κυβέρνηση ετοιμάζει τα επικοινωνιακά της πυροτεχνήματα για τη ΔΕΘ, η πραγματικότητα αποδομεί κάθε ίχνος κυβερνητικής αισιοδοξίας. Ο ελληνικός πληθωρισμός σκαρφάλωσε στο 3,7%, προσπερνώντας ξανά τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και αποδεικνύοντας ότι η εγχώρια αγορά αφήνεται έρμαιο στις διαθέσεις των ανεξέλεγκτων ανατιμήσεων.

Το νέο «ηλεκτροσόκ» ξεκινά από την ενέργεια. Η αλματώδης αύξηση κατά 21% στη χονδρική τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος συμπαρασύρει τα πράσινα τιμολόγια και περνά ακαριαία στη λισανική. Όμως, το πραγματικό χτύπημα δίνεται στην καρδιά της καθημερινής επιβίωσης. Στον παραδοσιακό φούρνο της γειτονιάς. Οι αρτοποιοί βρίσκονται πλέον σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Το εκρηκτικό κοκτέιλ του αυξημένου κόστους πρώτων υλών και των φουσκωμένων λογαριασμών ρεύματος καθιστά αδύνατη τη συγκράτηση των τιμών. Η επικείμενη αύξηση στην τιμή του ψωμιού αποτελεί τη...

σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι της υπομονής. Οι επαγγελματίες του κλάδου δεν αντέχουν άλλο να κάνουν τους απορροφητήρες των κρατικών παραλείψεων. Βλέποντας τα λειτουργικά τους έξοδα να εκτοξεύονται και εκατοντάδες παραδοσιακά αρτοποιεία να βρίσκονται μια ανάσα πριν από το οριστικό «λουκέτο», οι αρτοποιοί αποφάσισαν να περάσουν στην αντεπίθεση. Παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και ετοιμάζουν δυναμικές κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη, μετατρέποντας τη ΔΕΘ σε πεδίο διεκδίκησης. Δεν ζητούν ελεημοσύνη απαιτούν βιώσιμες λύσεις απέναντι σε ένα κράτος που παρακολουθεί αμέτοχο την ασχροκρέδενα να καταστρέφει τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα.

Τα νοικοκυριά βρίσκονται πια εγκλωβισμένα σε μια αδιότακτη μέγερν. Από τη μια, οι αλυσιδωτές επιπτώσεις της ενέργειας και των καυσίμων μεταφέρονται ακαριαία στα ράφια των σούπερ μάρκετ και στους πάγκους των φούρνων. Από την άλλη, το στεγαστικό κόστος, τα ενοίκια και τα κοινόχρηστα καταπνίνουν όποιο διαθέσιμο εισόδημα έχει απομείνει. Η απόκλιση του ελληνικού πληθωρισμού από την υπόλοιπη Ευρώπη επιβεβαιώνει ότι η χώρα υποφέρει από βαθιές δομικές στρεβλώσεις, τις οποίες η κυβερνητική τακτική των επιδομάτων-pass αδυνατεί να θεραπεύσει.

Το μήνυμα που στέλνουν οι αρτοποιοί από τους φούρνους έως τους δρόμους της Θεσσαλονίκης είναι σαφές: Όταν ο κόσμος δυσκολεύεται να αγοράσει ακόμη και το καθημερινό του ψωμί, η οργή παύει να είναι βουβή. Το φθινόπωρο προμηνύεται εξαιρετικά θερμό, όχι λόγω του καιρού, αλλά εξαιτίας της κοινωνικής έκρηξης που κυφορείται. Όσο η πολιτική ηγεσία αρνείται να παρέμβει στην πηγή της ακρίβειας τόσο θα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια κοινωνία που ξεσηκώνεται γιατί απλώς δεν έχει πια τίποτα άλλο να χάσει.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ - ΕΦΗΒΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑ ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΣΙΤΣΙΚΑ

Δίκτυ προστασίας για τους εφήβους η δημιουργία Κέντρων Ευεξίας

Γράφει η Τέτα Τσετσέκου

«Η πρόταση για τη δημιουργία κέντρων ευεξίας, των λεγόμενων wellbeing centers, εντάσσεται σε μια διεθνή τάση που έχει στόχο τη βελτίωση της ζωής του παιδιού σε όλες τις διαστάσεις της. Στόχος είναι κάθε παιδί να μπορέσει να φτάσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του. Ακόμη και ένα παιδί με χρόνια νόσο ή με κάποια αναπηρία μπορεί να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητές του και να καταφέρει πάρα πολλά πράγματα»

Η υπόθεση των παιδιών της Κυψέλης έφερε ξανά στο προσκήνιο τις σοβαρές αδυναμίες του συστήματος παιδικής προστασίας στην Ελλάδα. Για τις ελλείψεις στην παιδική προστασία, τις προκλήσεις της εφηβείας, αλλά και την ανάγκη δημιουργίας ενός νέου δικτύου πρόληψης και υποστήριξης παιδιών και εφήβων μιλά στην One Voice η καθηγήτρια Παιδιατρικής - Εφηβικής Ιατρικής του ΕΚΠΑ Άρτεμις Τσίτσικα.

Η συζήτησή μας με την κ. Τσίτσικα εστίασε αρχικά στο πολύ ενδιαφέρον και περίπλοκο κομμάτι της εφηβείας. Η επιστημονική υπεύθυνη της Μονάδας Εφηβικής Υγείας της Β' Παιδιατρικής Κλινικής ΕΚΠΑ/fellowship, Εφηβικής Ιατρικής Νοσοκομείου Παίδων «Π. & Α. Κυριακού» και πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Εφηβικής Ιατρικής/UNESCO, Άρτεμις Τσίτσικα, εστιάζει στους εφήβους στη συνέντευξή της και προτείνει τη δημιουργία Κέντρων Ευεξίας (Wellbeing Centers) σε όλη την Ελλάδα, σε άμεση σύνδεση με το σχολείο και την οικογένεια. Πόσο επαρκείς είναι σήμερα οι υπηρεσίες Υγείας και υποστήριξης για τους εφήβους στην Ελλάδα;

Η εφηβεία παραμένει σε μεγάλο βαθμό παραμελημένη ως προς τις υπηρεσίες υγείας, καθώς οι ίδιοι οι έφηβοι συχνά δεν συνειδητοποιούν τα βασικά δικαιώματά τους στην Υγεία και επομένως, δεν τα διεκδικούν. Οι γονείς εγκλωβίζονται πολλές φορές σε έναν φαύλο κύκλο καθημερινών υποχρεώσεων, δίνοντας προτεραιότητα στη σχολική επίδοση, στις οικονομικές ανάγκες της οι-

κογένειας, στη διατροφή και στη φροντίδα του σπιτιού. Μέσα σε αυτή την πίεση, ο χρόνος και η διάθεση για ουσιαστική επικοινωνία με τα παιδιά περιορίζονται. Ωστόσο, στην εφηβεία είναι απαραίτητο οι γονείς να έχουν «ανοιχτές τις κεραίες τους», να ακούν προσεκτικά και να αναγνωρίζουν τις ανάγκες των παιδιών.

Όταν η επικοινωνία χάνεται, οι έφηβοι μπορεί να στραφούν σε συμπεριφορές υψηλού κινδύνου ή δραστηριότητες που οι γονείς αγνοούν, με πιθανές επιπτώσεις στη σωματική και ψυχοκοινωνική υγεία, τη γνωστική ανάπτυξη και τη σχολική τους πορεία.

Ποιος είναι ο ρόλος του σχολείου στην πρόληψη και την έγκαιρη αναγνώριση των προβλημάτων που μπορεί να αντιμετωπίσουν οι έφηβοι;

Προβλήματα μπορεί να εμφανιστούν και στο σχολείο, το οποίο αποτελεί το δεύτερο σημαντικό περιβάλλον στη ζωή ενός παιδιού. Πολλές φορές τα παιδιά δεν έχουν ουσιαστική επικοινωνία με τους εκπαιδευτικούς ή δεν αισθάνονται ότι το σχολείο τα εμπνέει και τα κινητοποιεί.

Χρειάζεται, επομένως, να υπάρχει ουσιαστική επικοινωνία τόσο μέσα στην οικογένεια όσο και στο σχολείο, ώστε να εντοπίζονται εγκαίρως οι δυσκολίες και οι ανάγκες των εφήβων.

Πόσο επηρεάζει η ψηφιακή ζωή και τα πρότυπα που προβάλλονται μέσω του Διαδικτύου τη συμπεριφορά, τις σχέσεις, αλλά και την ψυχική και σωματική υγεία των εφήβων;

Η ψηφιακή ζωή επηρεάζει σε πολύ μεγάλο βαθμό τους εφήβους. Μέσα από το Διαδίκτυο προβάλλονται πρότυπα και αξίες που μπορεί να δίνουν έμφαση στο εύκολο

κέρδος, στην εξωτερική εμφάνιση ή στην απαξίωση της Παιδείας και των μακροπρόθεσμων στόχων. Οι επιρροές αυτές μπορούν να επηρεάσουν ακόμη και τον τρόπο με τον οποίο οι έφηβοι διαχειρίζονται τις πρώτες τους σχέσεις και τη σεξουαλικότητά τους.

Η εφηβεία είναι περίοδος πειραματισμού και εξερεύνησης. Οι έφηβοι μπορεί να δυσκολεύονται να θέσουν όρια, να διαχειριστούν την πίεση των συνομηλίκων ή να αξιολογήσουν τους κινδύνους μιας διαδικτυακής επαφής. Παράλληλα, ο εγκέφαλός τους εξακολουθεί να αναπτύσσεται, με το κέντρο της κριτικής σκέψης, της λήψης αποφάσεων και τον έλεγχο της παρορμητικότητας να μην έχει ολοκληρωθεί.

Για αυτό χρειάζονται υπηρεσίες που θα στηρίζουν τους ίδιους τους εφήβους αλλά και τους γονείς. Στο πλαίσιο της εκπροσώπησής μου στην UNESCO για την Παγκόσμια Υγεία και Εκπαίδευση, στόχος μας είναι, σε συνεργασία με αρμόδιους φορείς, η δημιουργία Κέντρων Ευεξίας /Wellbeing σε όλη την Ελλάδα, σε σύνδεση με το σχολείο και την οικογένεια.

Μιλήστε μας για τα wellbeing centers.

Η πρόταση για τη δημιουργία κέντρων ευεξίας, των λεγόμενων wellbeing centers, εντάσσεται σε μια διεθνή τάση που έχει ως στόχο τη βελτίωση της ζωής του παιδιού σε όλες τις διαστάσεις της. Στόχος είναι κάθε παιδί να μπορέσει να φτάσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του.

Ακόμη και ένα παιδί με χρόνια νόσο ή με κάποια αναπηρία μπορεί να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητές του και να καταφέρει πάρα πολλά πράγματα, εφόσον έχει την κατάλληλη υποστήριξη. **ΕVOICE**

93 ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Άμεση απομάκρυνση των παιδιών από κακοποιητικά περιβάλλοντα

ΣΤΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ μας μίλησαμε ασφαλώς και για το φλέγον θέμα της κακοποίησης ανηλίκων και για την κρατική πρόνοια όσον αφορά την προστασία τους. Το πρώτο ερώτημα που θέσαμε στη συνομιλήτριά μας ως προς το ζήτημα είναι αν υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα ένα αποτελεσματικό σύστημα παιδικής προστασίας και τι συμβαίνει όταν ένα παιδί μεγαλώνει σε ένα δυσλειτουργικό ή κακοποιητικό οικογενειακό περιβάλλον. Η απάντησή της ήταν διαφωτιστική:

«Υπάρχουν τηλεφωνικές γραμμές υποστήριξης, υπηρεσίες πρόληψης και παρέμβασης και ένα νομικό πλαίσιο που μπορούν να βοηθήσουν. Ωστόσο, όταν ένα παιδί μεγαλώνει σε δυσλειτουργικό περιβάλλον, η εξεύρεση της κατάλληλης λύσης είναι ιδιαίτερα σύνθετη. Σε ορισμένες περιπτώσεις απαιτείται απομάκρυνση από την οικογένεια, χωρίς όμως να είναι πάντα εύκολο να βρεθεί ένα κατάλληλο περιβάλλον φιλοξενίας.

Παράλληλα, είναι σημαντική η ενδυνάμωση και καθοδήγηση των οικογενειών, ώστε οι γονείς να μπορούν να ασκούν λειτουργικά τον γονεϊκό τους ρόλο. Σε περιπτώσεις, όμως, κακοποίησης ή ακραίας παραμέλησης, μπορεί να απαιτείται άμεση απομάκρυνση του παιδιού και μια διαφορετική λύση προστασίας».

Ο σημαντικός ενήλικας στη ζωή των παιδιών

Πόσο σημαντικό είναι για ένα παιδί που έχει βιώσει δύσκολες ή ακόμη και κακοποιητικές καταστάσεις να έχει έναν σημαντικό ενήλικα στη ζωή του, που θα λειτουργήσει ως σημείο αναφοράς και στήριξης;

Τα παιδιά είναι εξαιρετικά ανθεκτικά και μπορούν να ξεπεράσουν ακόμη και πολύ δύσκολες συνθήκες, όπως έναν πόλεμο, την προσφυγιά, τη μετανάστευση, την αναπηρία ή τη διαφορετικότητα, αλλά και ακραίες συμπεριφορές που μπορεί να έχουν υποστεί. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να υπάρχει τουλάχιστον ένας σημαντικός ενήλικας στη ζωή τους, ο οποίος θα λειτουργήσει ως σημείο αναφοράς και ως «μαξιλάρι» υποστήριξης και προστασίας. Ένας άνθρωπος που θα τους δώσει ασφάλεια, αλλά και τη δύναμη να προχωρήσουν με αισιοδοξία.

Πώς αξιολογείτε το γεγονός ότι 93 ανήλικοι που έχουν υποστεί κακοποίηση βρίσκονται σήμερα σε νοσοκομεία και όχι σε κατάλληλες δομές παιδικής προστασίας;

Σίγουρα το νοσοκομείο μπορεί να αποτελεί μόνο μια προσωρινή λύση και δεν είναι ένα περιβάλλον στο οποίο ένα παιδί μπορεί να παραμείνει για μεγάλο χρονικό διάστημα. Χρειάζονται κατάλληλες δομές υποστήριξης και φροντίδας, που θα ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες κάθε παιδιού και θα το στηρίζουν στην καθημερινότητά του. Η αύξηση των περιστατικών, σε συνδυασμό με τις υπάρχουσες αδυναμίες, αναδεικνύει μια σημαντική ανεπάρκεια στις διαθέσιμες υπηρεσίες προστασίας και υποστήριξης των ανηλίκων. Απαιτούνται, επομένως, πιο οργανωμένες και ουσιαστικές λύσεις.

Πώς βλέπετε τον θεσμό του επαγγελματία αναδόχου. Μπορεί να λειτουργήσει ως ένα ασφαλές μεταβατικό στάδιο;

Ναι, μπορεί να είναι πάρα πολύ βοηθητικός. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να θεωρούμε ότι πρόκειται για μια εύκολη λύση. Η αποτελεσματικότητά της εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη σχέση που θα αναπτυχθεί ανάμεσα στο παιδί και τον ανάδοχο, αλλά και από την προσωπικότητα, τις γνώσεις, τη διάθεση και την ικανότητα του αναδόχου να ανταποκριθεί στις ανάγκες του παιδιού.

Είναι μια ενδιάμεση λύση που μπορεί να προσφέρει στο παιδί έναν σημαντικό ενήλικα, έναν άνθρωπο που θα του δώσει την υποστήριξη και την αίσθηση ασφάλειας που χρειάζεται σε μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο.